

Sygn. akt II K 206/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Małgorzata Krupska- Świstak

Protokolant: sek. sąd. Marta Owczarek

w obecności Prokuratora Jarosława Aniola

po rozpoznaniu dnia 9 września 2015r.,

na posiedzeniu sprawy

Z. K.

c. T. i B. zd. K.

ur. (...)

w P.

oskarżonej o to, że:

dnia 23 stycznia 2015r w P.(...) w miejscu zamieszkania na ul. (...) posiadała wyroby tytoniowe w ilości 14410 sztuk paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy skarbowej, 20,25 l alkoholu bez polskich znaków akcyzy oraz 2,7 kg tytoniu bez polskich znaków akcyzy skarbowej, czym spowodowała uszczuplenie w podatku akcyzowym w kwocie 14 658,00 zł, czym działała na szkodę Skarbu Państwa

tj. o czyn z art. 65 § 1 kks

orzeka:

- oskarżoną **Z. K.** uznaje za winną popełnienia zarzuconego jej czynu wyczerpującego dyspozycje art. 65 § 1 kks i za to na podstawie art. 65 § 1 kks wymierza jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w liczbie 30 (trzydziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych;
- na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 2 § 1 kks w zw. z art. 20 § 2 kks wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonej na okres próby 3 (trzech) lat;
- na podstawie art. 29 pkt 1 kks, art. 30 § 2 kks w zw. z art. 2 § 1 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci wyroków akcyzowych szczegółowo opisanych na k. 56 akt pod poz. 1,2,3 nakazując ich zniszczenia;
- zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 386 (trzystu osiemdziesięciu sześciu) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz wymierza jej 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych opłaty.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 424 § 1 kpk - w zakresie ograniczonym do wyjaśnienia podstawy

prawnej wyroku.

Jednoznaczna wymowa materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania przygotowawczego oraz postawa oskarżonej Z. K. przyznającej się do popełnienia zarzuczonego jej czynu i deklarującej gotowość poddania się karze w trybie art. 335 § 1 dkpłk pozwoliły na rezygnację z rozprawy i wydanie wyroku skazującego uwzględniającego wymiar kar i środków karnych zaproponowany przez prokuratora w kształcie przedstawionym na posiedzeniu w dniu 9 września 2015 r. (tj. po skorygowaniu oczywistego błędu oskarżyciela w oszacowaniu wartości jednej stawki grzywny sprzecznie z art. 23 § 3 kks). Z. K. nie wycofała swojego poparcia dla złożonego wniosku, a przeciwnie wniosła o jego uwzględnienie, tym bardziej, że modyfikacja wymiaru grzywny okazała się dla niej korzystna prowadząc do jego obniżenia z pierwotnej, nominalnej wartości grzywny 2.000 zł do 1.800 zł.

Przepis art. 65 § 1 kks pod który zakwalifikowano przestępcze działanie oskarżonej, zawiera szeroki katalog przestępnych form sprawczych, od nabywania przedmiotów akcyzowych, przez przechowywanie, przewóz, przenoszenie, przesyłanie, aż po pomoc w ich zbyciu. Taka kazuistyka rodzajów zachowań przestępnych służy objęciu zakazem każdej postaci kontaktu z towarem bez akcyzy, pod warunkiem, że ich rodzaj, ilość lub zwartość wskazują na zamiar wprowadzenia do obrotu. Liczba i rodzaj wyrobów tytoniowych w różnej postaci, a także alkoholu bez polskich znaków akcyzy zatrzymanych w wyniku przeszukania pomieszczeń mieszkalnych oskarżonej Z. K. (v. protokół przeszukania k. 3-6) nie mogły pozostawiać wątpliwości, że w/w przechowywała je z intencją wprowadzenia do obrotu. Co oczywiste, w tym samym celu je posiadała, bowiem zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w postanowieniu z dnia 4 lutego 2013 r. sygn. akt III KK 158/12 (LEX nr 1316083) - paserstwo akcyzowe opisane w art. 65 § 1 kks, zostaje popełnione już z momentem każdego wejścia w posiadanie (nabycia, przechowania, przyjęcia, przewożenia, przenoszenia, przesyłania) wyrobu nieobciążonego podatkiem akcyzowym.

Tzw. paserstwo akcyzowe penalizowane w art. 65 § 1 k.k.s. nie wymaga ustalenia związku między sprawcą paserstwa a sprawcą czynu zabronionego z art. 63 lub 64 k.k.s., za pomocą, którego wyrób został uzyskany. W takim przypadku wystarczy obiektywne stwierdzenie przestępnego pochodzenia wyrobów akcyzowych lub opakowań z tymi wyrobami oraz ustalenie umyślności działania pasera, wynikającej ze świadomości takiego pochodzenia wyrobów (v. wyrok SA w Rzeszowie z dnia 06 września 2012 r. sygn. akt I Aka 77/12, LEX nr 1237635).

Za czyn ten w typie podstawowym ustawa karnoskarbowa (art. 65 § 1 kks) przewiduje karę grzywny do 720 stawek dziennych albo karę pozbawienia wolności, albo obie te kary łącznie.

Ten ostatni wariant zastosowano wobec oskarżonej, karanej dotychczas trzykrotnie wyłącznie karami grzywny za inne występki (v. dane z K. k. 21-22), wymierzając na podstawie art. 65 § 1 kks karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 30 stawek dziennych przy ustaleniu wartości jednej stawki na kwotę 60 zł.

Zważywszy, że ustawa karnoskarbowa nie zawiera autonomicznej podstawy do orzekania o warunkowym zawieszeniu wykonania kary odsyłając w tym zakresie, na zasadzie wyjątku, do przepisów części ogólnej kodeksu karnego (art. 20 § 1 i 2 kks) o zasadach probacji należało orzec na podstawie art. 69 kk i 70 kk dokonując jedynie wyboru ustawy względniejszej dla oskarżonej, bowiem z dniem 1 lipca 2015 r. oba powołane przepisy zyskały nową treść normatywną. Stosownie zaś do brzmienia art. 2 § 1 kks - jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. W ocenie Sądu, poprzednie warunki probacji, głównie poprzez brzmienie ówczesnego art. 72§ 1 kk będą dla Z. K. korzystniejsze. Za wyborem poprzedniego stanu prawnego przemawiał nadto skromniejszy niż obecnie katalog przyczyn, dla których możliwe było zarządzenie wykonania kary warunkowo zawieszony, określonych w art. 75 § 2 kk (np. w zakresie przypadku przedmiotów).

W tym stanie rzeczy, do podstawy wymiaru kary poprzez art. 2 § 1 kks wprowadzono art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk, jako obowiązujące w dacie popełnienia przestępstwa.

Zachowując konsekwencję, stosownie do art. 2 § 3 kks (uznającego za niedopuszczalne stosowanie w części ustawy nowej i w części ustawy obowiązującej poprzednio) - o obligatoryjnym przepadku orzeczono także na podstawie przepisów art. 29 pkt 1 kks i 30 § 2 kks w brzmieniu obowiązującym przez 1 lipca 2015 r. Można jedynie dodać, że wyroby tytoniowe i spirytusowe pozbawione polskich znaków akcyzy, stanowią przedmioty pochodzące bezpośrednio z przestępstwa skarbowego, na co wskazuje już sama kwalifikacja prawna czynu przypisanego Z. K. (v. powołane wyżej orzeczenie SA w Rzeszowie z dnia 06 września 2012 r.).

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 627 kpk, zaś opłatę wymierzono stosownie do art. 21 pkt 1 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 229, poz. 2272).